

אהוביי אחיי ורעיי מגודל טרדתי אשר הקיפו עלי
יחד וסבוני כמים כל היום וכל הלילה תמיד
לא יחשו. לא אוכל משא לאמר עם הספר כל אשר
בלבבי. אך בקצרה באתי כמזכיר ומחזיר על
הראשונות בכלל ובפרט אל המתנדבים בעם לעמוד
על העבודה זו תפלה בקול רם להתחזק מאד בכל
עוז ותעצומות נגד כל מונע מבית ומחוץ ביד חזקה
כמשמעו שהוא רצון יריאיו אשר למעלה מן החכמה
והתבונה אשר נתן ה' בהמה לדעת לעשות את כל
אשר צוה ה' בהשכל ודעת. רק רצון פשוט ורוח
נדיבה בכל איש אשר ידבנו לבו לעבוד עבודה
תמה לעשות נ"ר ליוצרו. ועז"נ כי עם קשה עורף
הוא וסלחת. כי הסליחה היא ג"כ למעלה מן החכ'.
כי שאלו לחכמה כו' ומשה רבינו ע"ה ביקש מדה
כנגד מדה וד"ל. ועוד זאת אדרוש ממעל' שלא
להשליך דברי אחריכם אשר ערכתי שיח להיות כל
איש ישר והולך בתומו כאשר עשה האלקי' את
האדם ישר ולא לבקש חשבונות רבים מעלילות
מצעדי גבר ומחשבות אדם ותחבולותיו. כי זו מלאכת
שמים היא ולא מלאכת ב"ו. ולהאמין באמונה
שלימה במצות חז"ל והוי שפל רוח בפני כל אדם
בכלל כי יציבא מלתא ותקין פתגמא שכ"א מתוקן
מחבירו. וכתוב כל [איש] ישראל כאיש אחד חברים.
כמו שאיש א' מחובר מאברים רבים ובהפרדם נוגע
בלב כי ממנו תוצאות חיים. א"כ אנחנו היות כולנו
כאיש א' ממש תיכון העבודה בלב ומכלל הן כו'.
וע"כ נאמר ולעבדו שכם אחד דוקא. וע"כ אהוביי
ידידי נא ונא לטרוח בכל לב ונפש לתקוע אהבת
רעהו בלבו. ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם
כתיב ולא תעלה על לב לעולם ואם תעלה יהדפנה
מלבו כהנדוף עשן וכמו מחשבת ע"ז ממש. כי
גדולה לה"ר כנגד ע"ז וג"ע וש"ד. ואם בדבור כך
כו' וכבר נודע לכל חכם לב יתרון הכשר המח' על
הדבור הן לטוב והן למוטב. וה' הטוב המברך את
עמו בשלום ישים עליכם שלום וחיים עד העולם כנפש
או"נ מלו"נ: